

כתבת "העולם הזה" קשיבה במו אוזניה לדבריו של מטורף הטלפון

נשיחה עם המטלפון האלמוני

הוא אדם חולה המשתמש בשיטה זו כדי להטריד ולענות אנשים שונים הקשורים בעולם המישיפט. הוא אומנם לא האמינה לי, אבל רצתה להיאזר בכל קש, וביקשה ממני לטלפן ליחידה החוקרת את בעלה ולברר מה מצבו.

כאשר ענתה לי הקצינה עתליה ממרדכי הנהגות, סיפרתי לה על השיחה, הצגתי את עצמי, אמרתי לה כי אני בטוחה שמדובר במטלפן האלמוני, וביקשתי ממנה להודיע על השיחה ליחידה החוקרת את העניין. היא נדהמה ואמרה לי כי יש להם עוד עוצר ביחידה, וגם למישיפטחיו הגיעה שיחה דומה אמר.

מקריאת עיתוני יום המחר התברר לי כי המטלפן האלמוני צילצל גם לגוגה רגזאן שבעלה, מוריס, עצור גם הוא, ופרשת מעצרו התפרסמה בערי תונות בימים האחרונים.

כאשר טלפנתי, עלפי ביקשתה של עדנה גהל, למישיטרת-הרצליה, כדי למסור תלונה על הודעת-המוות, ענה לי שוטר חביב כי לשם כך יש לבוא לתחנה, וכי הוא אינו יכול לקבל תלונות בטלפון, ואף לא לשלוח שוטר לבית המטלפן. אפילו במקרה של רצח יש לבוא לתחנה! אמר לי השוטר בקול ממונך.

אחרי שהתברר כי זורח גהל בריא ושלם, וכי בדיוק באותו הזמן נמצאים אצלו סניגוריו והשוטט ברא"ו, נרעה אשתו קצת ואמרה לי: אבל איך השיגו את מיספר הטלפון שלי? המיסיפר איננו מופיע בספר-הטלפונים והוא חסוי, גם מודיעין 14 איננו מוסר אותו! היא היתה בטוחה כי זוהי עוד אחת משיטות המישיטרה כדי לשבור את מישיפטחיה.

איש מישיטרה? לא השתכנעתי כי היתה זו מוזימה מרושעת של המישיטרה, אבל דבריה עוררו אצלי את הרעיון כי הסאריטס הטלפוני הוא אישי-מישיטרה, היכול להשתמש במחשבים המישיטתיים או בתיק-הקירור סרי רייב, ולהוציא מתוכם את הפרטים הררושים לו.

התברר אחר כך, כי דקות ספורות לפני כן טלפן האלמוני לחיים גהל, אחיו של זורח, ומסר לו אותה הידיעה כיצד השיג את מיספר-הטלפון של האה, המתגורר בדירה שכורה והטלפון שם אינו רשום על שמו?

הטלפון של מישיפטחיה גהל וגם הטלפון של מישיפטחיה רגזאן מצותמים בוודאי על-ידי המישיטרה, האם יכלו המצותמים לאתר את המטלפן? האם יש להם ציוד מתאים לכך?

רק אחרי שראיתי במו עיני את הסבל הנורא הנגרם משיחית-מיתיה אלה, הבנתי את הרשע הטמון בהן.

עילפון. אמה, שבאה לקול הצעקות, התחלקה על הריצה וכמעט נפלה. היא ליטפה את ראשה של בתה ושפכה עליה מים. ביקשתי מהאלמוני את

שעשוע חולני. לוא היה זה סרט הוליוודי, הייתי בוודאי מתקשרת מייד למיסיפר הסורי של המישיטרה, מקריהטלפון השני

כתבת "העולם הזה" 3.9.86 בעלך מות!

וממישיטה לשוחח עם האלמוני עד שהמישיטה היתה מאתרת אותו. אולם במציאות הדברים אינם קלים כל-כך. אומנם היה לפניי קרטלפון נוסף, ואף חשכתי לרגע לבקש מעדנה גהל להשתמש בו, אבל היא לא היתה במצב של שיחית-חולני, היא היתה שכובה על הכורסה במצב של תחילת

עזשים את העבודה שלהם כסדר גמור. אבל השוטרים ששומרים על חדרו התנהגו אליי בקשיחות נוראה. ביום שישי באתי והבאתי נרות ועוגה, וביקשתי להיכנס רק לרגע, להדליק נרות ולא לומר מילה. אבל הם רחפו אותי, וזרקו את העוגה לפח ולא נתנו לי להדליק נרות.

אף הם מבקשים להעבירו לבית המעצר במצבו? איך הם יכולים לקחת על עצמם את הסיכון שיקרה לו שם משהו, ולא יהיה מי שיוכל לעזור לו? הרי עוד לא מצאו אותו אשם, אפילו לא הגישו כתבי-אישום נגדו. איך אפשר לסכן כך את חייו?

שיגעון של פילים

אותו רגע הסתיים הדיון לפני השופט יצחק ברא"ו, ועורכי-הדין הודיעו לעדנה כי השופט החליט לשנות את תנאי מעצרו של בעלה, ולהעבירו לבית-החולים שבבית-הסוהר רמ"ל, עד שיתחדש הדיון בעניינו, כאשר יחזור עורכי-הדין גולדנברג מחוץ-לארץ.

השופט הבטיח כי ילך בעצמו לכלא ויבדוק את תנאי-מעצרו של גהל, כדי

כ אשר שמעתי את המילים "מרב ר"ר סילפן" בשופרת-הטלפון, ידעתי מייד מי המטלפן. בתחילת ספטמבר השנה כתבתי בעולם-הזה על המטלפן האלמוני, אדם המציג עצמו כר"ר סילפן, ומסר בדרך-כלל ידיעה על מותו של אדם קרוב.

אחד המיקרים הראשונים עליהם נודע יערי כאשר התקשר לביתי של אהוד יערי ומסר לו שישתו, חווה, התאבדה בכלא נווה-הציון, וכי עליו לבוא לבית-החולים. אהוד מיהר לבית החולים, ושם התברר לו כי אשתו חיה וקיימת, ולא ניסתה כלל להתאבד. אותו גבר הודיע את אותה הידיעה עצמה לעורכי-הדין דרור מקרי, אחד מסניגוריה של חווה יערי, אולם מקרי מכיר את קולו של הר"ר סילפן, והוא חשד שזוהי מתיחה. הוא טלפן לכלא נווה-הציון, ובירר שאומנם חווה בסדר.

שעשוע חולני. המטלפן נהג במשך תקופה ארוכה להתקשר לשופט טים שונים מכל הארץ ולהזמיןם להלוויות של עמיתיהם, במתי-מישיפט אחרים בארץ. הוא הצליח להשיג מיספר-טלפון חסויים, של שופטים ועורכי-דין. אחד התעלולים האחרונים שלו קרה זמן קצר לפני שפורסמה הכתבה עליו בהעולם-הזה.

בשעה 2 בלילה העיר צילצול-הטלפון את השופט ברימס חיים דבורי, וגבר בעל קול סמכותי חצי את עצמו בפניו כרופא. הוא מסר כי בתו של השופט נפגעה בתאונת דרכים, וכי היא מאושפזת במצב קשה בבית-החולים.

המטלפן הוסיף, כי אם השופט רוצה לראות את בתו בחיים, עליו למהר לבית-החולים. הוא גם ביקש מהשופט את מיספר-הטלפון בביתו של בתו, מכיוון שהוא רוצה להודיע על כך לבעלה. השופט, שלא חשד במאומה, והיה המום מהבשורה הנוראה, מסר לו את מיספר-הטלפון של בתו, ליאורה.

בעוד השופט ממנה לבית-החולים, יחד עם בנו הבכור, טלפן האלמוני לביתה של הבת, ומסר לה כי אביה נפטר מהתקף-לב, וכי עליה לבוא לבית-החולים. במשך שעות חיפשו האב והבת זה את זה בבתי-החולים השונים באזור תל-אביב, כשהם מודים אגים יותר ויותר. רק במקרה התברר להם שכל אחד מחפש את מישהו, וכי כל המישיפטחיה בריאה ושלמה.

טלפון גם לגוגה. כאשר אמר לי הקול הסמכותי: "מרב ר"ר סילפן", נזכרתי מייד בכל המקרים הללו, וידעתי שאני מדברת עם האלמוני המצליח להפחיד ולהראי אנשים לשם

ואחרי הציתור הוא החזיר הביתה. המישיטרה הגיעה ולקחה אותו מהבית על אלונקה, כאשר העורק במישיפטחו עדיין פתוח מהצינתור. הוא מקבל תרופות לרילול הדם, וזה מונע החלמה מהירה של העורק הפתוח.

פסק-דין מוות

ב דיון הראשון בפני השופט בנימין קוהלת, מספרת עדנה, עצר אותו השופט לתישעה ימים, אבל הסכים — אחרי שראה את המיסימכים הרפואיים — שהוא ישהה בחדר מיוחד בבית-החולים.

חיפשונו עבורו חדר בבית-החולים אסותא או בבית-החולים פרטי אחר, אבל בגלל שביתת-האחות לא היה כל חדר פנוי.

בסופו קופת-החולים מכבי סידרה שהוא יועבר למלון פלאזה, שם יש מחלקה מיוחדת לאנשים אחרי התקף לב.

זה בכלל לא ענין של עושר. כל חבר קופת-חולים מכבי שצובר התקף לב, וזקוק להמשך טיפול ומעקב, נשלח על חשבון הקופה לאותו מקום. וכעת הם מבקשים להעבירו אותו לאזור כביר! את מתארת לעצמך מה יקרה אם יקבל התקף נוסף באזור-כביר? הרי זה כאילו הוציאו נגדו פסק-דין מוות! עיניה של עדנה החלו דומעות.

לפני 15 שנה הכיר זורח, שהיה אז איש שמו מפורסם ונראה מבוגר בהרבה מכפי גילו, את עדנה, צעירה נאה, ונשא אותה לאשה.

"לא התחתנתי איתו בגלל הכסף שלו", אמרה עדנה, "התחתנתי איתו מפני שאהבתי אותו."

כבר מההתחלה ידעתי שדובק אצלו במקום הראשון, כל בעיות החיים שלנו היו מפני שאני רציתי שיעזוב את דובק ויעבור לעבוד בעסקים אחרים. הוא בחר מוכשר, והוא יכול לעבוד בכל מיני דברים ולהצליח. הוא יכול לעבור עם אבי, והוא יכול להיות כמו אחיו חיים, שחי על הדיוריונדים מהמניות שלו.

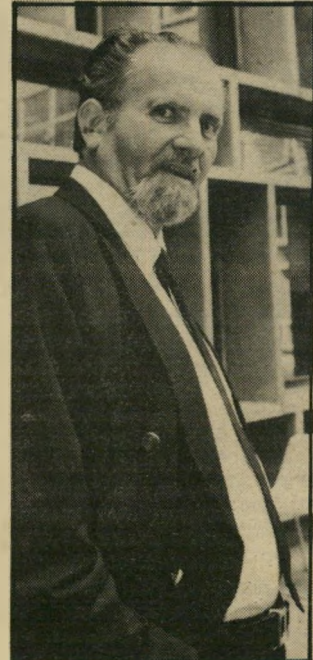
המריניות היחידות בחיי-הנישואין שלנו היו בגלל זה. לא היה לו יום, לא היה לו לילה. הכל היה דובק. הוא לא הלך עם הילדים לים או לכדורגל, ולא יצא איתנו לחופשות. תמיד דובק! העבודה היתה במקום הראשון.

כאשר רציתי שישבע לי במשהו שיקר לו, לא הייתי משיבעה אותו בילדים, אלא בדובק, ואם פעם אמרתי מילה רעה על דובק, הוא היה ברוגז

שופט פאלקוב ניתוח-לב פתוח

איתי שבוע שלם. אבל ככה זה אצלו. הוא לא בחר מופנק. כתבו בעיתון שהפריע לו להיות בתאי-מעצר עם עצירים ששיחקו שישב. זה לא נכון. מה שהיה שם זה שהעצירים שאלו אותו אם מפריע לו שהם משחקים שישב, והוא אמר להם שהוא הולך לישון וזה לא מפריע לו. אבל מישהו אמר לו שכי אשר יירדם הם יחנקו אותו בשרשרת הזהב שעל צווארו — וזה מה שהפחיד אותו!

שופט ברא"ו איש בריא